

ಬೀಕ್ಕಾವಟಕೆ ಭ್ರೇಯವಳಂತೆ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವುದು, ತನ್ನನ್ನ ಕೇಳದೆ ಸ್ವತಃ ದಿನ ನಿಗದಿಪಡಿಸಿದ್ದು, ಈಗ ಇಲ್ಲಿ ಉಳಿದುಕೊಂಡು ತನಗೆ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಲು ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದು ಎಲ್ಲವೂ ಕರಿಯಕ್ಕನಿಗೆ ವಿಚ್ಛೇದನೆಸಿತು. ತಾನು ಹೆತ್ತು ಮಗಳಾದರೂ ಈಗ ಗೌರವದ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರುವ, ಅಲ್ಲದೆ ತನ್ನ ಪಾಲಿಗೆ ಜೆನ್ನದ ಮೊಟ್ಟೆಯಿಲುವ ಕೋಣಿಯೂ ಆಗಿರುವ ನಾಗಕ್ಕನಿಗೆ ಎದುರು ಮಾತನಾಡಲಾಗದೆ ಕರಿಯಕ್ಕ ಕಾರೇರಿ ಮನೆಗೆ ಹೊರಟಿಳು.

ರಾತ್ರಿ ನಾಗಕ್ಕನಿಗೆ ಮಲಗಲೆಂದು ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳೆಲ್ಲ ಸೇರಿದ್ದರು.

“ಅಕ್ಕಾ, ನಿಮ್ಮ ತೊಡೆಯಲ್ಲಿ ಹಾವಿನ ದೊಡ್ಡ ಮಕ್ಕಳ ಇದೆಯಂತೆ ಹೌದಾ? ನಮ್ಮಮ್ಮ ದೊಡ್ಡಮ್ಮನಿಗ್ಗೂ ತೋರಿಸಿದರಂತೆ” ಕುತ್ತಾಹಲದಿಂದ ಕೇಳಿದಳು ಪಾರು.

“ಅಕ್ಕಾ, ನಮಗೂ ತೋರಿಸಿ” ಎಂದು ಗೋಳಿದರ ಚೇತು. ಉಳಿದ ಮಕ್ಕಳೂ ಧ್ವನಿಗೂಡಿಸಿದರು.

ನಾಗಕ್ಕ ಕೋಣೆಯ ಬಾಗಿಲು ಹಾಕಿ, ಮಕ್ಕಳ ಮುಂದೆ ಪೂರ್ತಿ ತನ್ನ ನೈಟಿ ಇತ್ತಿ ತೊಡೆಯ ಭಾಗ ತೋರಿಸಿದಳು. ಮಾರುದ್ದಿದ್ದ, ಹಸಿರು ಬಣ್ಣಿದ ಹಾವಿನ ಚೆತ್ತು!

“ಅಲ್ಲೋ, ನನಗಂತೂ ಭಯವಾಗುತ್ತಿದೆಯಬ್ಬಾ” ಎಂದು ಕಣ್ಣಿಟ್ಟಿದಳು ಪಾರು. ಚೇತುವಾಗಲೇ ಭಯದಿಂದ ಪಾರುವಿನ ಹಿಂದೆ ಅಡಗಿ ಕೂತಾಯಿತ್ತು.

ಅದರೆ ಸಚ್ಚಿಯೋಳ್ಬು ಮಾತ್ರ, ಅವಳ ಬೆಳ್ಗಿನ ಬಾಳೆದಿಂದಿನಂತಹ ತೊಡೆಯನ್ನ ನೋಡಬೇಕೋ, ಇಲ್ಲ ಚಿತ್ತವನ್ನಷ್ಟೇ ನೋಡಬೇಕೋ ಎಂಬ ಗೊಂದಲದಲ್ಲಿ ಏರಡನ್ನೂ ಕಣ್ಣಿರಳಿಸಿ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ನೋಡಿದ್ದು.

ಯಾರಿಗೂ ಹೆದರದ, ಅಳಿಯ ಬಲಗೈ ಬಂಟಿ ಗೋಪ್ಯ, “ಇದೆಂಥ, ಬ್ಳೆಚ್ಚುಟ್ಟೂ ಹಾಕಿಕೊಂಡ ಹಾಗಿದೆ” ಎಂದಿದ್ದಷ್ಟೇ ತಡ, ನಾಗಕ್ಕನ ಕಣ್ಣಿಗಳು ಅಗಲವಾಗಿ, ಕೆಂಪೇರಿ, ಹೂಂಕರಿಸತೋಡಿದಳು. ಹೆದರದ ಪಾರು, ಚೇತು ಮತ್ತು ಗೋಪ್ಯ ಕೋಣೆಯಿಂದ ಒಟ್ಟಿಕ್ಕೆರು. ಸಚ್ಚಿಯೂ ಕೂಡ ಮನಸ್ಸಿಲ್ಲದ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಹೊರನಷೆದೆ.

ಸಚ್ಚಿಗೇ ಇವತ್ತಿಗೂ ಕನಿಸಿನಲ್ಲಿ ಕಾಡುವ ‘ನಾಗಕ್ಕ ಮೀಸೆ ಮುಟ್ಟಿದ’ ಪ್ರಸಂಗ ನಡೆದಢ್ಣ ಮಾರನೆಯ ದಿನ ಮುಂಜಾನೆ. ಆಗಳಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಅಮ್ಮ ಕರದರೆಂದು ಸಚ್ಚಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಕಾಲ್ತಿತ್ತರೂ ನಾಗಕ್ಕ ಮಾತ್ರ ಹಿತ್ತಲು ನೋಡುವ ನೇಪಡಲ್ಲಿ ಒಬಳ ಹೊತ್ತು ಅಲ್ಲೇ ಉಳಿದುಕೊಂಡಳು.

ಬೆಳ್ಗೆ 11 ಗಂಟೆಗೆ ಶುರುವಾಯಿತು ನಾಗಕ್ಕನ ದರ್ಶನ. ಮೈಮೇಲೇ ದೇವರು ಬಂದಾಗ, ಕಣ್ಣಿರಳಿಸಿ ಹೂಂಕರಿಸಿ, ನೆಲ ಅದುರುವಂತೆ ಮೈ ನಡುಗಿಸಿದ ಅವಳನ್ನು ಕಂಡು, ಮನೆಯವರೆಲ್ಲ ಭಯ, ಭಕ್ತಿಯಂದ ಕೈ ಮುಗಿದರು. ನಾಗಕ್ಕನ ಮೈಮೇಲಿನ ದೇವರು ನುಡಿಯಿತು. “ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಮಾಟೆವಾಗಿದೆ... ಈ ಮನೆಯ ಸುತ್ತಲೇ ಮಾಟೆವಾಗಿದೆ... ಹ್ಮ್ಯಾಂ... ಹ್ಮ್ಯಾಂ” ಎನ್ನುತ್ತಾ ನಾಗಕ್ಕ ಜಿಂಕೆಯಂತೆ ಚಂಗನೆ ನೇಗೆದು, ಹಿತ್ತಲಿನ ಕಡೆ ಒಡಿದಳು. ಎಲ್ಲರೂ ದದದದನೆ ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದರು. ತೆಗಿನ ಮರದ ಬುಡದಲ್ಲಿನಿತ್ಯ, “ಉತ್ತರಕ್ಕ” ಎಂದು ಹೂಂಕರಿಸಿ, ಮತ್ತೆ ಬಂದೇ ನೇತೆಕ್ಕೆ ಹಿತ್ತಲಿನ ಉತ್ತರಕ್ಕಿಂದ್ದ ಬಾಲೆ ಗಿಡಗಳ ಬುಡದಲ್ಲಿದ್ದಳು. ಆವೇಶದಿಂದ ಬಾಲೆ ಬುಡವನ್ನು ಕೆದಕಿದವಲ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿತ್ತು ಕುಂಕುಮವಿಧ್ಯ ಬಟ್ಟಿಯ ಚಿಕ್ಕ ಗಂಟೆ! ಅಲ್ಲಿಂದ ಬಾವಿಕಟ್ಟೆಯ ಕಡೆಗೆ ನೇಗೆದು, ಕಟ್ಟಿಗೆ ತಾಗಿಕೊಂಡೇ ಇದ್ದ ತೆಗಿನ ಮರದ ಬುಡ ಕೆದಕಿದಾಗ, ಅಲ್ಲೂ ಕುಂಕುಮದ ಗಂಟೆ! ಇಮ್ಮೊ ದೃಢ್ಯವನ್ನು ಕಣಾಳ್ಳರ ಕಂಡ ಮನೆಯವರು ದಂಗಾದರು. ಅಳಿಯಂತೂ ಮಾಟೆ ಮಾಡಿದವರಿಗೆ ಅಲ್ಲೇ ಹಿಡಿ ಶಾಪ ಹಾಕತೋಡಿತು. “ನನ್ನ ಮುಂದೆಯೇ ಅಪಶಭ್ಯ ನುಡಿಯತ್ತಿಂದ್ದೀಯಾ” ಎಂದು ನಾಗಕ್ಕನ ಮೇಲಿಂದ್ದ ದೇವರು ಹೂಂಕರಿಸಿತು.

“ತಪ್ಪಾಯಿತು ದೇವರೆ, ಕ್ಷಮಿಸು” ಎನ್ನುತ್ತಾ ಮನೆಯವರು ಅಳಿಯ ಬಾಯಿ ಮುಚ್ಚಿಸಿದರು.